

let i Retsudvalget udgør et flertal i Folketinget bestående af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, og derfor er det meget naturligt, når de samme partier, der stod bag en flertalstilkendegivelse i Retsudvalget fremsætter et vedtagelsesforslag her i Folketinget, at det reelle flertal for den beretning, mindretallet kom med i Retsudvalget, fremlægger sin holdning til tingene.

Vi har ganske kort gennemgået de ting, der stod i beretningen, i vedtagelsesforslaget, bl.a. at reglerne for personer på tålt ophold i Danmark, der er mistænkt for krigsforbrydelser, bliver skærpet, og at det er vigtigt, at man sørger for, hvis der skal ske en retsforfølgelse af hærchefen, at det så sker i Irak. De ting står meget klart i vedtagelsesforslaget, ligesom der også er en kritik af myndighedernes håndtering af sagen, hvilket er helt velbegrundet. Det er fremgangsmåden, og den tror jeg der vil være flertal for at følge.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

For at forvirringen ikke skal blive total: Det, der er tale om – og det har vi også været inde på tidligere i debatten – er jo, at hr. Peter Skaarup og Dansk Folkepartis leder, fru Pia Kjærsgaard, dagen efter det åbne samråd den 20. marts var enige med mig i, at vi i fællesskab kunne lave en beretning, som udtrykte kraftig kritik, og som et meget stort og bredt flertal i både Retsudvalget og Folketingssalen stod bag.

Men så skete der et eller andet, som Dansk Folkeparti ikke har formået at forklare os. Man har ikke kunnet henvise til nogen oplysninger, der kunne tage brodden af Dansk Folkepartis kritik eller på anden vis forklare, hvorfor man veg tilbage og valgte at holde hånden over regeringen og justitsministeren. Den kritik, man valgte at udtrykke, var jo så mild, at den nærmest ikke var til at få øje på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skylder selvfølgelig hr. Peter Skaarup og også Folketinget en undskyldning, fordi jeg ikke huskede, at Dansk Folkeparti for længst var blevet banket på plads.

Jeg står faktisk med bilag 876 fra Retsudvalget, hvoraf det fremgår, at et flertal i udvalget, nemlig Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti – altså et stort og bredt flertal – ud-

trykker kraftig kritik af regeringens håndtering af sagen om den krigsforbrydermistænkte tidligere irakiske hærchef og dennes forsvinden. Det udkast til beretning regnede vi alle sammen med at vi havde på plads sammen med Dansk Folkeparti, men så skete der det, at Dansk Folkeparti fik kolde fødder og gik med på en meget, meget mildere beretning sammen med regeringspartierne, og det er det, der kommer til udtryk nu i den vedtagelse, som er fremsat. Hr. Peter Skaarup må undskylde, at jeg havde glemt, at Dansk Folkeparti for længst var bragt på de rette tanker af regeringen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg tager da imod undskyldningen, for det er jo sådan set det, debatten har handlet om i næsten 3 timer, og derfor synes jeg, det er lidt mærkeligt at begynde at tage fat på den igen.

Men når fru Sandy Brinck spørger til det, bliver jeg nødt til at sige, at det, der ligger i beretningen, og det, der også kommer til udtryk i vedtagelsen, er ikke noget, som jeg tror regeringen nødvendigvis vil synes er alle tiders. Det er vel ikke alle tiders at få fortalt, at det findes utilfredsstillende og kritisabelt, at der ikke var truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at forhindre, at den tidligere irakiske hærchef kunne forsvinde, og det er vel heller ikke alle tiders, at der er en kraftig og velbegrundet kritik af myndighedernes håndtering af sagen.

Det er noget, som vi synes det har været vigtigt at få regeringen til at erkende, og derfor har vi i modsætning til andre partier i Folketinget, nemlig Socialdemokraterne, De Radikale, SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti, gjort det, som de ikke formåede, nemlig kigget fremad på, hvad der skal ske med hærchefen, når og hvis han på et tidspunkt dukker op til overfladen.

Vi har lagt vægt på, som vi også har været inde på tidligere under debatten, at retsopgøret kommer til at foregå i Irak, hvor det kan ske under bedre og rimeligere omstændigheder. Det er også vigtigt, og det står jo også i beretningen, at man sørger for, at de øvrige personer, som er på tålt ophold og er mistænkt for at være krigsforbrydere, underkastes et skærpet opsyn. Det er jo det, der har været hele omdrejningspunktet, og derfor er det måske lidt i retning af at tærskelanghalm på tingene at begynde forfra med debatten, men for mig ingen alarm. Jeg svarer, så længe der bliver stillet spørgsmål.